Република Србија
УПРАВНИ СУД
ОДЕЉЕЊЕ У КРАГУЈЕВЦУ
I-2 У 18346/15
Дана 08.06.2018.године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Олге Петровић, председника већа, Мире Василијевић и Вере Маринковић, чланова већа, са судским саветником Драганом Максимовић, као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиље А.А.из ..., ..., коју заступа пуномоћник Слободан Витић, адвокат из Ужица, Николе Пашића 30, против туженог Министарства финансија Републике Србије, Пореске управе, Сектора за пореско-правне послове и координацију, Регионалног одељења за другостепени поступак Крагујевац, сада Министарство финансија Републике Србије, Сектор за другостепени порески и царински поступак – Одељење за другостепени порески поступак Крагујевац, Срете Младеновића 1б, ради поништаја решења број 400-433-17-01608/2015-I4001 од 02.12.2015. године, у предмету рефундације пореза на додату вредност за куповину првог стана, у нејавној седници већа, одржаној дана 08.06.2018.године, донео је

П Р Е С У Д У

I Тужба се ОДБИЈА.

II ОДБИЈА СЕ захтев тужиље за накнаду трошкова управног спора.

О б р а з л о ж е њ е

Оспореним решењем, одбијена је жалба тужиоца изјављена против решења Министарства финансија Републике Србије, Пореске управе, Филијале Ужице број 100-433-17-12006/2015-I4A01 од 14.08.2015. године, којим је одбијен захтев за рефундацију плаћеног ПДВ-а при куповини првог стана купцу првог стана А.А., са пребивалиштем у ..., поднет Министарству финансија Републике Србије, Пореској

управи, Филијали Ужице, заведен под бројем 100-433-17-12006/ 2015-I4A01 од 27.07.2015. године, у износу од 397.114,39 динара, као неоснован.

У тужби поднетој овом суду, којом је оспорила законитост решења туженог органа због погрешне примене материјалног права, и то члана члана 56 а став 2. тачка 2) Закона о порезу на додату вредност, наводећи да се изражени став управних органа не може прихватити као правилан, јер је уговорену цену исплатила у потпуности, а продавац је издао фискални рачун, чиме се стичу услови за признавање траженог права. Наводи да је динамика плаћања наведена у уговору о купопродаји, као и број рачуна на који ће се вршити уплата, те да је она поступила у свему са уговореним условима и обавезама. Сматра да је увођењем овог института, намера државе да мотивише младе људе на формирање породице и решавање стамбеног питања, те да је тумачење какво је дато у оспореном и ожалбеном решењу у супротности са циљем његовог увођења у правни систем. Предложила је да суд тужбу уважи, оспорено решење поништи и предмет врати надлежном органу на поновно одлучивање.

У образложеном одговору на тужбу, тужени орган је остао при разлозима датим у образложењу оспореног решења. Предложио је да суд тужбу, одбије.

Након оцене навода тужбе, одговора на тужбу, као и списа ове управне ствари, одлучујући без одржавања усмене расправе, јер је предмет спора такав да очигледно не изискује непосредно саслушање странака и посебно утврђивање чињеничног стања у смислу члана 33. став 2. и став 3. Закона о управним споровима („Службени гласник РС“, број 111/09), па испитујући законитост оспореног решења у границама захтева из тужбе у смислу члана 41. став 1. Закона о управним споровима, Управни суд је нашао, да је тужба неоснована.

Из списа предмета и образложења оспореног решења произлази да је тужиља дана 27.07.2015. године, поднела првостепеном органу захтев за рефундацију ПДВ-а за куповину првог стана из члана 56а Закона о порезу на додату вредност, по уговору о купопродаји стана, солемнизованом у Основном суду у Ужицу и заведеном под број ОПУ: ... од 03.02.2015. године, уз који је доставила оверену изјаву купца стана да купује први стан, коначан рачун бр. 979 39-00060-26-000019 од 23.07.2015. године и фискални исечак издат од стране продавца, предузећа “Б.Б.” ..., о извршеном промету и исплати купопродајне цене у укупној вредности 4.671.849,43 динара са исказаним ПДВ у износу од 424.713,58 динара, доказе о исплати купопродајне цене продавцу : рачун за аванс у износу од 914.000,00 динара, издат од стране продавца 27.08.2013. године са налогом за уплату средстава у износу од 914.000,00 динара, рачун за аванс на износ од 3.421.723,43 динара издат од стране продавца 14.07.2015. године са потврдом В.В. банке ..., Филијале Ужице од 22.07.2015. године, о извршеном преносу средстава у износу од 28.474,00 еура у динарској противвредности од 3.421.723,43 динара у корист депозитног рачуна продавца број 908-20501-70 и рачун за аванс на износ од 336.126,00 динара издат од стране продавца 22.07.2015. године са потврдом о предатом налогу за пренос новчаних средстава на рачун продавца број 908-20501-70, као и друге доказе ближе наведене у образложењу ожалбеног решења. Решавајући о поднетом захтеву, на основу приложених доказа, података из службене евиденције и других расположивих доказа, наведених у образложењу ожалбеног решења, утврђено је да је тужиља износ

од 27.08.2013. године, уплатила на текући рачун продавца, а да су друге две уплате извршене на депозитни рачун продавца, па сходно члану 56 а став 2. тачка 2) Закона о порезу на додату вредност, нису испуњени услови за остављање права на рефундацију ПДВ при куповини првог стана.

Одредбом члана 56. ставом 1. Закона о порезу на додату вредност ("Службени гласник РС“, бр. 84/04...93/12), прописано је, право на рефундацију ПДВ за куповину првог стана, на основу поднетог захтева, има физичко лице - пунолетни држављанин Републике, са пребивалиштем на територији Републике, који купује први стан (у даљем тексту: купац првог стана). Ставом 2. истог члана закона, прописано је, купац првог стана може да оствари рефундацију ПДВ из става 1. овог члана, под следећим условима: 1) да од 1. јула 2006. године до дана овере уговора о купопродаји на основу којег стиче први стан није имао у својини, односно сусвојини стан на територији Републике; 2) да је уговорена цена стана са ПДВ у потпуности исплаћена продавцу уплатом на текући рачун продавца**.**

Код тако утврђеног чињеничног стања, имајући у виду цитиране одредбе закона, правилно је, по оцени суда, тужени орган одбио жалбу тужиоца изјављену на решење првостепеног органа од 14.08.2015.године, налазећи да је правилно првостепени орган одбио захтев тужиље за рефудацију ПДВ-а за куповину првог стана, јер обзиром на утврђену чињеницу да уговорена цена стана није у потпуности уплаћена на текући рачун продавца, нису испуњени услови из члана 56 а став 2. Закона о порезу на додату вредност. За своју одлуку тужени орган је дао јасне и довољне разлоге, које прихвата суд, правилном оценом навода жалбе, у складу са чланом 235. став 2. Закона о општем управном поступку ("Службени лист СРЈ", број 33/97 и 31/01 и „Службени гласник РС“, бр. 30/10), и дао разлоге због којих их сматра неоснованим, које прихвата суд.

Наводи тужбе да је орган погрешно применио члан 56 а Закона о порезу на додату вредност, представљају поновљене наводе жалбе, које је тужени правилно оценио неоснованим, јер према члану 56а Закона о порезу на додату вредност и члану 10а Правилника о поступку остваривања права на повраћај ПДВ и о начину и поступку рефакције и рефундације ПДВ ("Службени гласник РС“, бр. 107/04...66/14), физичко лице – пунолетни држављанин Републике, са пребивалиштем на територији Републике, који купује први стан, има право на рефундацију ПДВ, под условом да од 1. јула 2006. године до дана овере уговора о купопродаји на основу којег стиче први стан није имао у својини, односно сусвојини стан на територији Републике и да је уговорена цена стана са ПДВ у потпуности исплаћена продавцу уплатом на текући рачун продавца, а у конкретном случају тужиља уговорену цену стана није у потпуности уплатила на текући рачун продавца, већ је уплате, у износу од 3.421.723,43 динара и износу од 336.126,00 динара, извршила на депозитни рачун продавца, па стога, и по оцени Суда, нису испуњени услови за остваривање траженог права.

Са наведених разлога, Управни суд је на основу члана 40. став 2. Закона о управним споровима („Службени гласник РС“, број 111/09), одлучио као одлучио као у ставу I диспозитива пресуде.

Тужиља је тражила трошкове управног спора, али с обзиром да није успела у спору, суд је применом чл. 66. и 67. Закона о управним споровима и члана 151. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11...55/14), који се сходно примењује на основу члана 74. Закона о управним споровима, одлучио као у ставу II диспозитива пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
дана 08.06.2018.године, I-2 У 18346/15

Записничар **Председник већа- судија**
Драгана Максимовић,с.р. **Олга Петровић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

БТ